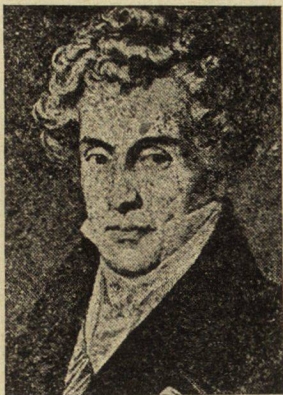

Едва когато бурбонитѣ се възстановяватъ, и консерваторията бива наново отворена, подѣ името „Ecole royale de musique“, той получава професорско мѣсто, а 1822 — назначенъ директоръ на консерваторията, която

Луиджи Карубини

длъжностъ изпълнява до преди петъ седмици отъ смъртта си. Започналъ да пише своитѣ опери въ чисто италиански стилъ К., постепенно го изоставя — за да изработи единъ другъ, който представя една смѣсца отъ тоя на Неаполитанската школа — съ неговата мелодичностъ и елементи отъ Моцартовия и Глюковия стилове. Той се вглѣбва въ драматическото съдържание и разширява формитѣ. Въ първия периодъ на творчеството си К. се отдава почти всецѣло на оперна композиция. Следъ 1806, изпиталъ голѣми горчивини и неприятности, той захвърля перото за цѣли две години, за да го вземе наново и го посвети на църковната музика, на която той, съ глѣбината на чувството и сериозността, що влага въ нея, става единъ отъ най-голѣмитѣ майстори. К. е самъ направилъ пълненъ каталогъ на своитѣ творби, излѣзълъ презъ 1843, който е единъ документъ за неговото творческо развитие. Творби: една симфония,

една увертюра, 6 струнни квартета, единъ квинтетъ, една голѣма фантазия и 6 сонати за пиано, една соната за 2 органа; 29 опери, единъ балетъ, 17 голѣми кантати, 11 голѣми меси, 2 реквиема, 38 мотета, 20 антифона, една оратория, магнификатъ, мизерере. Освенъ това 77 романа, италиански пѣсни, ноктюрни, 8 химна и революционни пѣсни съ оркестъръ.

Кестенбергъ, Лео — Kestenbergr, Leo — пианистъ и музикаленъ организаторъ, род. 26 ноем. 1882 въ Розенбергъ (Унгария), ученикъ на Кулакъ и Бузони по пиано, учителъ въ Клиндвортъ-Шарвенковата консерватория, сега е съветникъ по музикално дѣло при Пруското просвѣтно министерство. К. има голѣми заслуги за преорганизирането на училищното музикално дѣло въ Прусия. Книги: „Музикално възпитание и музикални грижи“ (1921 — второ издание 1931), „Годишникъ на музикалната организация въ Германия“ (1931) и редъ статии върху музикално педагогични въпроси.

Ке, Шарль — Quef, Charles — французски органистъ-виртуозъ и компонистъ, род. 1 ноемв. 1873 въ Лилъ, училъ въ тамошната и Парижка консерватории (Гилманъ, Дюбуа, Видоръ), органистъ въ Парижки църкви (наследникъ на Гилмана въ „La Trinité“), предприемалъ концертни обиколки, компониралъ: „Въ гората“, „Фламандска сюита“ и „Въ Бретанъ“ — за оркестъръ, сюита за клавиръ и духови, едно клавиртрио, 3 дуа за клавиръ и хармониумъ, творби за органъ и за хармониумъ, както и мотети.

Киаве, ит. *chiave* — ключъ (музикаленъ); вентиловитѣ клапи при духовитѣ инструменти.

Киавете, ит. *chiavette* — презъ XVI в. единъ особенъ начинъ на транспониране тонови видове, които иматъ повече отъ два знака — диези или бемоли — като предписание — да бждатъ пренесени въ *C dur*. Този начинъ се състои въ това, че нотитѣ въ петлинейната система запаватъ същото мѣсто, както при нотиране съ предписание, само че ключоветѣ се размѣстятъ така, че тѣзи ноти могатъ да се четатъ въ *C dur*.